

РЕШЕНИЕ

№ 702

Гр. Перник, 20.10.2014 година.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание проведено на петнадесети октомври през две хиляди и четиринадесета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Игнат Георгиев

ЧЛЕНОВЕ: Стефан Станчев

Ивайло Иванов

при съдебния – секретар И.И. и с участието на прокурор Цветков от окръжна прокуратура Перник, като разгледа КНАХД № 689 по описа за 2014 година докладвано от съдия Ивайло Иванов, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на директора на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област” срещу съдебно решение № 1069 от 15.11.2013 година, постановено по н.а.х.дело № 1301/2013 година по описа на районен съд Перник, с което е отменено наказателно постановление № 23-2306675/11.06.2013 година, издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област”, с което на ЕТ „И.И. – ИА“, със седалище и адрес на управление гр. П.***, представлявано от управителя И.В.И. е наложена имуществена санкция в размер на 1 500 лева на основание чл. 416, ал. 5, във връзка с чл. 413, ал. 2 от Кодекса на труда /КТ/ за извършено административно нарушение на чл. 13, във връзка с чл. 11, ал. 5 от Наредба № РД-07-2 от 16.12.2009 година за условията и реда за провеждане на периодично обучение и инструктаж на работниците и служителите по правилата за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд, за това че не е проведен и документиран инструктаж на лицето А.А.С. ЕГН ***** на длъжността „шофьор“ на работното му място при допускане на самостоятелна работа на 10.09.2012 година.

Касаторът твърди, че постановеното съдебно решение е неправилно и незаконосъобразно, както постановено в нарушение на материалния закон. Моли съдът да постанови решение, с което да отмени решението предмет на касационна проверка и потвърди наказателното постановление.

Ответникът по касационната жалба ЕТ „И.И. – ИА“ чрез процесуалния си представител адвокат К.С. от АК Перник моли съда да остави в сила

решението на районния съд, като правилно и законосъобразно, макар изложените мотиви да са недостатъчни.

Представителят на окръжна прокуратура Перник счита жалбата за неоснователна. Моли съда да остави в сила решението на първоинстанционния съд като правилно и законосъобразно.

Административен съд Перник, касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, след съвещание, намира следното:

Касационната жалба се явява допустима, като подадена в срок и от надлежна страна. Разгледана по същество касационната жалба е основателна.

Първоинстанционният съд въз основа на събраните писмени и гласни доказателства правилно е установил фактическата страна на спора. Приел е, че при извършена проверка на трудовото законодателство на 27.03.2013 година в обект – работилница за производство на закуски и хлебни изделия, намираща се в гр. П., административнонаказаното лице в качеството си на работодател не е проведен и документиран инструктаж на лицето А.А.С. с ЕГН ***** на длъжността „шофьор“ на работното му място при допускане на самостоятелна работа на 10.09.2012 година. На административнонаказаното лице е бил съставен АУАН № 23-2306675 на 11.04.2013 година за извършено административно нарушение на нормата на чл. 13, във връзка с чл. 11, ал. 5 от Наредба № РД-07-2 от 16.12.2009 година за условията и реда за провеждане на периодично обучение и инструктаж на работниците и служителите по правилата за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд. Въз основа на съставения акт за установяване на административното нарушение /АУАН/ е издадено процесното наказателно постановление /НП/.

От правна страна първоинстанционният съд е приел, че не са налице процесуални нарушения при съставянето на АУАН и издаването на НП, но административнонаказателното производство не е следвало да бъде образувано, тъй като е нарушена нормата на чл. 34, ал. 1 от ЗАНН, като са изминали повече от три месеца от откриване на нарушителя – 10.09.2013 година, а съставяне на АУАН 11.04.2014 година, които са основание за отмяна на наказателното постановление, без да разгледа делото по същество.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови писмени доказателства.

Съобразно чл. 218 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо.

Настоящият касационен състав не споделя изводите на районния съд. При правилно установена фактическа обстановка, съдът е достигнал до неправилни правни изводи поради следното:

От събраните в хода на извършеното съдебно следствие пред първоинстанционния съд писмени и гласни доказателствени средства безспорно се установява фактическата обстановка, като видно от съставения АУАН датата и мястото на извършеното нарушение са достатъчно конкретно посочени. Нарушението се състои в това, че ЕТ в качеството си на работодател, не е провел и документирал проведен инструктаж на лицето А.А.С. с ЕГН ***** на длъжността „шофьор“ на работното му място при допускане на самостоятелна работа на 10.09.2012 година. Нарушението се е осъществило чрез бездействие, тъй като при наличието на законово задължение за действие ЕТ „И.И. – ИА“, гр. Перник е бездействал, като не е извършил необходимите фактически действия, с което не е изпълнил вменените му от държавата задължения посредством наредбата и КТ. Към момента на проверката работодателят е реализирал трайно състояние, свързано с извършването на инструктаж, което покрива състава на посоченото административно нарушение до прекратяване на съставомерното бездействие. Когато началната дата на периода може безспорно да се установи, то тя следва да се посочи както в акта, така и в НП. Ако обаче този факт не може да бъде установен безспорно, задължително в АУАН и НП трябва да се посочи датата на която нарушението е установено. Към тази дата именно работодателят продължава да бездейства. Няма противоречие в АУАН и НП както е посочено, че нарушението е установено /констатирано/ на 11.04.2013 година при приключване на проверката /на място и документално/, когато е констатирано, че не е проведен и документиран инструктаж на лицето А.А.С. с ЕГН ***** на длъжността „шофьор“ на работното му място при допускане на самостоятелна работа на 10.09.2013 година. Безспорно е, че посочването на точната дата на извършване на нарушението е от значение за преценката относно спазването на сроковете за образуване на производство за налагане на административно наказание по чл. 34 на ЗАНН. Но при нарушение от типа на процесното, съставляващо бездействие, осъществявано и към датата на неговото установяване, срокът за образуване на административнонаказателно производство започва да тече не датата на възникване и продължаване на неизпълнение на задължението за законосъобразно действие, а от датата на неговото установяване. Да се приеме друго не е съответно на целта на закона. След като датата, на която е установено бездействието е посочена както в акта, така и в НП, то по отношение на последното не може да се приложи разпоредба на чл. 34, ал. 1 от ЗАНН, относно изтичането на тримесечен срок от откриване на нарушителя. Обективно нарушителя в случая не може да бъде открит преди извършване на проверката, поради което е неприложима нормата на чл. 34, ал. 1 от ЗАНН. С посочването на датата на установяване на нарушението и неговата правна квалификация, с оглед факта, че съставомерността е именно бездействието, продължаващо и до момента на проверката на място, за наказаното лице е станало ясно за какво конкретно нарушение е образувано

административнонаказателното производство и защо бива наложено административно наказание.

Предвид изложеното решението на районен съд Перник, с което отменя процесното НП на посоченото единствено основание е неправилно. Разглеждането по същество на въпроса от касационната инстанция за първи път би лишило страните по спора от правото им да получат съдебна защита в двуинстанционно производство. Освен това дори да се приеме, че районния съд е направил своите изводи по фактите на база събраните, представени и приобщени по делото доказателства и не е необходимо да бъдат събирани допълнително гласни доказателства за установяването на допълнителни такива, то в решението липсват изводи по съществото на спора и приложимия материален закон, преценка относно правилното приложение, на които да бъде осъществена от настоящата инстанция на основание чл. 218, ал. 2 от АПК. С отказа си да разгледа по същество предявения пред него спор, респективно да формира изводи относно материалната законосъобразност на проведеното производство и съставомерност от обективна страна на процесното деяние и неговото авторство, първоинстанционният съд е допуснал нарушение, което следва да бъде отстранено посредством ново разглеждане на делото и произнасяне по същество от друг съдебен състав на районен съд Перник.

Мотивиран от гореизложеното, Административен съд Перник, касационен състав и на основание чл. 222, ал. 2 от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ съдебно решение № 1069 от 15.11.2013 година, постановено по н.а.х.дело № 1301/2013 година по описа на районен съд Перник, като неправилно.

ВРЪЩА ДЕЛОТО за ново разглеждане от друг съдебен състав на районен съд Перник.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:/п/

ЧЛЕНОВЕ: 1./п/
2./п/